

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luentojen aiheena on ollut: helmikuun 23 p:nä *Kenen avulla – oman itsemmekö?*, maaliskuun 2 p:nä *Antikristus* ja 9 p:nä *Miten Kristus auttaa?*

Helsingin kysymysillat ovat jatkuneet lauantaisin.

Lieksan Ruusu-Ristissä vieraili R.R:n johtaja R.R:n Hallituksen sihteerin kanssa maaliskuun 3 ja 4 p:nä. Edellisen päivän iltana oli julkinen esitelmä Edistysseurojen talossa. Esitelmää, jonka aiheena oli *Teosofia ja Ruusu-Risti*, oli saapunut kuuntelemaan runsaslukuinen yleisö sekä läheltä että kaukaa. Hartaana, henkeään vetämättä seurasi kuulijakunta esitystä, tuottaen täten suurta iloa ja tyydytystä puhujalle. Seuraavana päivänä oli kaksi tuntia kestävä kysymyskokous R.R:n jäsenille ja looshikokous R.R.-vapaamuurareille. Lieksan ruusu-ristiläiset voivat olla onnellisia siitä henkisestä herätystyöstä, minkä ovat paikkakunnallaan suorittaneet. Jatkakoot.

Kouvolassa ja Lahdessa tulee R.R:n johtaja käymään t.k. 16 ja 17 p:nä ja Maarianpäivänä Turussa.

Veikko Palomaa täytti helmikuun 28 p:nä 65 vuotta. Ruusu-Risti toivottaa teosofi-vanhukselle kaikkea hyvää ja ennen kaikkea, että ystävät muistaisivat häntä maallisilla antimilla, sillä iäkäs ja sairaaloinen filosofimme ja kirjailijamme elää sangen puutteellisissa ja vaikeissa olosuhteissa. Veikko Palomaan osoite on Jurva, Peltola.

„**Taivas on varustettu koko maailmalle.**“ Eräs ystävä kirjoittaa: Koko maailma kulkee pelastustaan kohti, jäi minulle viime sunnuntaisesta P.E:n arvokkaasta esitelmästä lohdullisena selviönä mielessäni kaikumaan. Ja muistin myös niin elävästi erään kuolevan, vanhan miehen viimeiset sanat, ylläolevat. Tämä mies oli vanhoja herännäisiä, niinsanottu uskovainen, ja makasi tällöin kuolinvuoteellaan. Eräs vanha uskonsisar oli tuotu häntä hoitamaan. He olivat tuon „Annin“ kanssa aikoinaan olleet läheiset, tehneet syntiä, katuneet, kärsineet ja nousseet. Nyt eivät muut kuin tuo „uskovainen Anni“ kelvanneet kuolevalle sairaalle häntä vaalimaan tuon suuren hetken saapuessa. Hänen vaimonsa siinä itkusilmuin hätäili, että jaksako nyt hänen rakas miehensä uskoa tarpeeksi paljon päästäksensä taivaaseen. Silloin kuoleva raotti katseensa auki, viittasi luoksensa uskonsisarensa „Annin“, tarttui hänen käteensä ja sanoi: „Taivas on varustettu koko maailmalle, saatikka sitten minulle ja Annille, me pääsemme samaan paikkaan, hyvään paikkaan, ja kaikki pääsee lopulta.“ Näin sanottuaan hän sulki silmänsä ja henki vapautui ruumiista.

N. S.

Krishnamurti filminäyttelijäksi. Viime aikoina on sanomalehdistössä kierrellyt uutinen, että Krishnamurti, joka viimeksi on oleskellut Roomassa, on lopullisesti päättänyt luopua tähänastisesta työstään ja antautua elokuva-alalle. Hänen sanotaan tehneen sopimuksen Hollywoodin kanssa, ja hän kuuluu esiintyvän erään äänifilmin pääosassa. Tryipura, Bengalin maharadja ja Krishnamurtin ystävä, kuuluu

vahvistavan tämän tiedon. Asiassa lienee toivottavasti vain sen verran perää, että Krishnamurti aikoo tehdä propagandaa elämänfilosofiastaan äänielokuvan välityksellä.

Helmikuun Ruusu-Ristissä olleiden kysymysten ja vastausten johdosta kirjoittaa S.J.: Kiitos R.-R:issä olleista vastauksista kysymyksiini. Se selitys, että nyt mestariuden saavuttaneet ovat vanhempia, nosti raskaan kiven kuormastani. Kyllä alempi järkikin myöntää, että on pyrittävä ja ponnisteltava, mutta että ajallakin on merkitystä. En tietenkään ymmärrä Ilmarisen onnistumista todeksi. Kalevala kertoo, että hän oli seppo syntyissään. Yöllä syntyi ja päivällä pajasen laati. Minun mielestäni se osoittaa, että Ilmarinenkin oli vanha ja kokenut. Onnistuihan Lemminkäinenkin toisella saarella. „Puu on ensin pahantiedon, sitten hyvätiedon ja lopuksi elämän puu.“ Se on minusta järkevää, että ensin saamme täydellisen tiedon pahasta ja sitten hyvästä, ja kumpaisenkin lunastaminen on alemman itsen surma. Meidän „nuori ihmiskuntamme“ lunastaa tietoaan pahasta. Ei se tietenkään hauskaa ole alemmalle itselle. Tietysti huudamme, mutta sittenkin elämä on siedettävää, kun ymmärtää, että siinä on oikeudenmukaisuutta.

Eräs ystävä kirjoittaa meille Amerikasta: Täällä vuosien vieressä olen nähnyt monta tapausta, kun suomalainen yksinäinen mies on kuollut ja hänellä ei ole ollut läheisiä omaisia, hänen omaisuutensa on hutiloitu niin ja näin ja sitten loppu – pieni erä – on annettu Countille.

Olen tuollaisia nähdessäni ajatellut: noilla ei ole ollut ketään rakasta ystävää, joille olisivat tehneet „testamentin“. Kun saamme teosofisen asiamme viritetyksi niin laajaksi kansalaisten tietoisuuteen, – niin ymmärtämys myöskin taloudellisella puolen laajentuu varojen hoitamiseen, kehitystason kohotessa.

J. B.

Ruusu-Risti-Kansanopisto. Vanha amerikkalainen ystävämmme, nimimerkki *Amer. J. B.*, kirjoittaa meille seuraavaa: „Joku aika sitten tulin ajatelleeksi, että eikö olisi viisasta olla olemassa Ruusu-Ristin Kansanopistorahasto, sillä siihen voitaisiin saada lahjoituksia sellaisiltakin teosofismielisiltä veljiltä, jotka eivät kuulu mihinkään paikalliseen teosofiseen looshiin. Täällä Amerikassa voisi tulevaisuudessa löytyä sellaisiakin, jotka jälkisäädöksissään voisivat muistaa R.-R.-Kansanopistorahastoa pienillä ja isommillakin rahaerillä. Kulmakoulu saattaa kouluna edustaa kansanopistoasiaa, mutta Kulmakoululla on paikallinen leima eikä herätä sitä huomiota sivullepäin kuin nimi Ruusu-Risti-Kansanopisto voisi tehdä. Jos olisi R.R.-Kansanopistorahasto olemassa, niin voitaisiin sen varoja pientä korkoa vastaan lainata Temppeleirahastoon tai mihin tahansa R.R.-Neuvosto katsoisi tarpeelliseksi käyttää rahoja, siksi kunnes R.R.-Kansanopistoon omakohtaisesti rahat tarvittaisiin. Minulta ovat jotkut kyselleet, mihin määrin on edistytty Kansanopisto-asia, – olen vain vastannut, että asia on ennallaan, pienellä alulla.“ Olemme iloiset ja kiitolliset tämän kirjeen johdosta ja riennämme vastaamaan, että Temppeleirahastomme pääsilmämääränä on Kansanopistotuuman toteuttaminen; Kulmakoulu on kuin

etappi tässä toteuttamisessa ja sentähden on Temppeleirahaston varoja lainattu Kulmakoululle korkoa vastaan, mutta tulevat aikoinaan vapaiksi käytettäviksi varsinaisen Kansanopiston perustamista varten.

Ruusu-Ristin kirjasto, Kulmakoululla I:ssä kerroksessa, on avoinna sunnuntaisin luennon jälkeen 1 tunnin ajan. Käyttö-oikeus jäsenillä ja ulkopuolisilla.

Tampereen Ruusu-Rististä kirjoittaa meille ystävämme M. A.: R.-R.-veljemme, kirjailija Hannula vieraili luonamme helmikuun 16, 17 ja 18 pnä, pitäen kolme esitelmää aiheesta: „Ruumiittemme rakentaminen“, sekä sunnuntai-iltana vastaten kysymyksiin. Perusteellista työtä tekee veli Hannula luentojensa avulla; tekisi aivan mieli sanoa, että hänen työnsä on ainutlaatuisia. Tilaisuuksissa mukana olleet olivat jokainen iloisia vierailusta ja toivoivat, että veli Hannula vielä kauan aikaa saisi vaeltaa Mestarinsa asioilla.

Jyväskylän Ruusu-Rististä kirjoittaa ystävämme J. P.: Olemme eläneet onnellista ja sopusointuista työkautta looshissamme ja ryhmässämme. Kolmannen asteen työ kiinnostaa ja innostaa. Olemme tietoisia päämäärästämme ja yritämme olla ahkeria.

Kalevalapäivänä oli kalevalajuhla. Väkeä oli kohtalaisesti. Esitelmiä kuulemassa on myöskin ollut aika hyvin kuulijoita. Niitä on hauska lukea ja niistä pidetään paljon. Emme ole, kun saamme esitelmät tänne, helsinkiläisiä paljon huononmassa asemassa, paitsi ettemme saa niitä kuulla P. E:n eloisan esityksen virittäminä.

Ensi pyhänä on meillä ilo saada Veli Hannula vieraaksemme. Hänellä on kaksi esitelmää sekä puhe opiskelulooshissa.

Johtajan käynti antoi voimakkaan sysäyksen pyrkimyksillemme. Monet kerrat olemme siitä kiitollisin mielin keskustelleet.

„**Astarten uhri.**“ Tohtori Aapeli Saarisalon viime teos „Astarten Uhri“, kirjoittaa meille ystävämme Rafael Ronimus, on perin kiintoisa kirja sekä erikoistuntijoille, orientalisteille, että maallikoillekin. Se on myös hyvin nerokas ja viisas kirja, täynnä okkultista viisautta, jota ei joka kirjasta ammenmetakaan. Teoksessa esitetään väitteitä sellaisia, joita tekijä on voinut koota vain hyvin harvinaisista, vanhoista kirjoista ja seinäkirjoituksista, joita muinaiset viisaat ja tietäjät ovat merkinneet muistiin jälkimaailmalle, joka ne kumminkin on unhoittanut taikka kadottanut avaimen niiden tekstin oikeaan ymmärtämiseen. Tohtori Saarisalon teos on täynnä tällaista salaista viisautta sille, jolla on silmät nähdä ja korvat kuulla. Ne kohdat, jotka koskettelevat Astartea itseään, ovat kaikkein kiintoisimmat. Muutamia viisaita, salaperäisiä sanoja, jotka tekijä on pannut itse Astarten suuhun, tahdomme tässä nyt tutkia.

„Ihmiset hallitsevat maata ja merta, tulta ja taivasta, mutta itseänsä he eivät voi hallita eivätkä kukistaa minua, sillä he eivät keksi minun salaisuuttani“, vakuuttaa Astarte Nannalle, kuninkaantyttyärelle tämän unitilassa ollen. Ja mikä on se Astarten salaisuus, jota ihmiset eivät keksi, kysymme? Tämä Astarten „salaisuus“ on jo *keksitty*, viisaat, paljon kokeneet ihmiset ja veljemme ovat sen jo ammoin keksineet, mutta heidän lapsensa ja jälkeläisensä eivät luota tuohon keksintöön. Ja niin uskovat ihmiset vielä tänäkin päivänä, että suurin autuus ja onni on Astarten palvonnassa,

aistillisen rakkauden hurmassa. Mutta totuus on aivan päinvastainen: suurin autuus, tyyni onni ja rauha on kätkeyty juuri tämän „astartisen“ hurman voittamiseen, niin vakuuttavat aikojen viisaat. Ja, kas tuossa on koko Astarten salaisuus! Mutta ihmiset eivät usko, että asian laita on niin ja sen vuoksi ruhtinot Astarte yhä vain voiton hymy huulillaan kautta aikakausien. Ja totisesti on vielä käyvä pitkät ajat niinkuin Astarte Nannalle, kuninkaantyttyä ennustaa: „Kuluu neljäkymmentä kertaa neljäkymmentä vuotta ja ihmiset ovat neljä kertaa viisaampia ja neljäkymmentä kertaa enemmän minun vallassani kuin ennen. Ja jotkut naiset, sinun kaltaisesi, oi, kuninkaantytär, avaavat suunsa minua vastaan (kuten Madame Blavatsky!), mutta yksikään mies ei uskalla avata suutansa minua vastaan heidän keskellensä. Minun turvanani ovat miesten väkevät kaikkina aikoina“.

Kumminkin kaikitenkin on ylpeä Astarte erehtynyt väitteessään, sillä se aika on jo tullut, jolloin miehetkin ovat uskaltaneet avata suunsa häntä vastaan ja, joskaan se suu ei huuda toreilla ja turuilla kaiken kansan kuullen, käydään jo monen mietiskelijän ja ajattelijan hiljaisessa kammiossa ankaraa sotaa ja kaksintaistelua kera Astarten, ylpeän ja mahtavan, ja monta iskua on jo tähdätty ja annettu hänen sydänalaansa, jonka salaisuus on jo paljastunut sille, jolla on silmät nähdä ja korvat kuulla. Ja se taistelu jatkuu yhä.

(Ruusu-Risti 1930 Maaliskuu N:o 3, Johtajan osasto, s. 133-136)